

چکیده

زمینه و هدف: در بیماران با مال اکلوژن بوردرلاین، به دست آمدن نتیجه مطلوب در درمان، در گرو انتخاب طرح درمان مناسب است. لذا دندانپزشک باید به حد کفایت، قدرت تشخیص درمان مناسب یا ارجاع بیمار به متخصص را داشته باشد تا از پیامدهای بعدی شامل مشکلات پرئودنتال و پوسیدگی جلوگیری شود. هدف از مطالعه بررسی طرح درمان انتخابی توسط گروه های دندانپزشکان با تخصص و تجربه کاری متفاوت است.

مواد و روش ها: فوتوگرافی از بیماران مراجعه کننده به کلینیک ویژه دانشکده دندانپزشکی ایلام با مال اکلوژن های مختلف بوردرلاین تهیه شد و طرح درمان های پیشنهادی توسط گروه های دندانپزشکان عمومی، ارتودنטיست ها، دانشجویان سال آخر و متخصصین ترمیم و زیبایی مورد بررسی قرار گرفت. توانستیم به ۹۱ پرسشنامه تکمیل شده دست یابیم که در آن ها برای هر یک از ۱۰ بیمار منتخب، یک طرح درمان مناسب پیشنهاد شده بود. در نهایت تاثیر عوامل مختلف بر طرح درمان، مورد مقایسه واقع شد. حداقل حجم نمونه، ۳۶ پرسشنامه تعیین شد. جامعه آماری مطالعه را دندانپزشکان با تخصص و تجربه های کاری متفاوت تشکیل دادند.

یافته ها: در مجموع ۹۱ پرسشنامه تکمیل شد که ۵۰ نفر (۵۴.۹٪) از افراد پاسخ دهنده به پرسشنامه مورد مطالعه، زن و ۴۱ نفر (۴۵.۹٪) مرد بودند. میانگین سنی افراد، ۳۲.۰۳ بوده و ۵۴ نفر (۵۹.۳٪) با سابقه ۰-۴ سال، دارای بیشترین فراوانی و ۱۸ نفر (۱۹.۸٪) با سابقه کاری ۵-۹ سال، دارای کمترین فراوانی بودند. مقطع دکتری عمومی دارای بیشترین فراوانی (۷۳.۶٪) و دکتری تخصصی ترمیمی دارای کمترین فراوانی (۴.۴٪) هستند.

نتیجه گیری: در این مطالعه، ما با تحلیل داده ها توسط مدل رگرسیون لجستیک تک متغیره به این نتایج دست یافتیم که انتخاب نوع طرح درمان با سن، جنسیت، سابقه کار دندانپزشکان، مدرک تحصیلی و گذراندن دوره های تکمیلی توسط آن ها رابطه معناداری ایجاد می کند. در این مطالعه، سطح معناداری $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

کلیدواژه: درمان ارتودنسی، رزین کامپوزیت، مال اکلوژن بوردرلاین، دندانپزشک عمومی

